

Lu Jakeli?

Pri?e O Duhovima, Pt.2

?udan neki osje?aj prati ovo, sve
želiš me u isto vrijeme na dva ista mjesta
nemogu?e
zar je igdje ikom bilo ovako
znaš da u isto vrijeme
ne mogu ti bit tu ali dalje od tebe tako lako.

Puštam te i tvoju tugu da te zagrlim
i da svoj svijet koji trebaš ona izgradi.
Tko zna kako ptice lete iznad svojih grubih sjevera,
al vidiš ipak nose nekog svog pod krilom tu?ih nevera.

Tog je jutro kišilo dok si spavao.
Pretvarala se ista kiša u hladni snijeg,
dok si razmišljao.
Bila sam u tvojoj odje?i,
al ne u tvojim cipelama.
Dok sigurno si me ljubio,
tvoja istina je bila zakopana.

Puštam te i tvoju tugu da te zagrlim
i da svoj svijet koji trebaš ona izgradi.
Tko zna kako ptice lete iznad svojih grubih sjevera,
al vidiš ipak nose nekog svog pod krilom tu?ih nevera.

Pri?e o duhovima sviraju,
prsti koji nestaju me diraju.
Pri?e o duhovima prošlosti.
Ti bi da ja budem tvoja ja,
al ne dok ti nisi svoje ti,
tek onda možda mi.

Puštam te i tvoju tugu da te zagrlim
i da svoj svijet koji trebaš ona izgradi.

Puštam te i tvoju tugu da te zagrlim
i da svoj svijet koji trebaš ona izgradi.

Tko zna kako ptice lete iznad svojih grubih sjevera,
al vidiš ipak nose nekog svog pod krilom tu?ih nemira.